

BIBLIOTEKA

81H - 1

P. 83

GJIROKASTER

E
LIBRARY
LITERATUR

YLLI POLOVINA

neper
stacione

vjersha dhe poema

891.883-1
P. 83

YLLI POLOVINA

5

NËPËR STACIONE

(vjersha dhe poema)

~~56147~~
~~14188~~

BIBLIOTEKA E SHTETIT
GJIROKASTER

SHTËPIA BOTUESE «NAIM FRASHËRI»

PARTIZANI DHE TOKA

Me bajonetat e nxira,
nën muzg,
varrin ja bënë shpejt e shpejt mbi pjerrinë.
Toka në gji e mori partizanin
sikur pak nga përjetësia e saj desh t'i jepte.
Kaluan kohërat.
Atje një lapidar i bardhë u ngrit një mesdite.
Tani
partizani pak nga përjetësia e tij po i jepte
tokës.

MESNATAT

Janë kaq të bukura ato mesnata
me çarçafë të zhubrosur,
me fletëza letre të shpërndara mbi
tavolinë,
me kokën midis duarve,
i vetëm,
i pagjumé,
ndërsa mbas dritares
e madhe
rrí
hëna.

M'U KUJTUA DIKUSH

Ka dy ditë që ky shi s'po rrresht fare.
Mbas dritares gjithnjë horizont i hirtë,
çati të murrme,
kalimtarë strehëve.

I lodhur mbështëta kokën mbi xhamin, që
nisi të ngrohej dalëngadalë;

Mbas xhamit
edhe horizonti,
çatitë,
kalimtarët
u ngrohën.
M'u kujtua një partizan.

DY PRANVERAT

Kështu vjen pranvera.

Bisqet çajnë koren e ashpër dimërore,
lulet e purpurta çajnë bisqet e njomë...
Drejt qielilit duke u dridhur zgjaten,
bisqe e lule,
si mijëra gishtrinj të gjelbër, që diçka kërkojnë të
kapin...

Rrotull shtyllat e tensionit të lartë çajnë
relievin e ashpër,
izolatorët e bardhë çajnë shtyllat,
telat e ndezura nisin vrapin...
Edhe gishtrinjtë metalikë sikur kërkojnë diçka të
kapin...

Në ajër duart e dy pranverave mpleksen for:

P R O M E T E J T E .

Mauzoleu ka rënë në heshtje.
Mbi qetësinë e bardhë të mermerit,
dy bredha fëshfërijnë si nëpër ëndërr.
Ngjis shkallén e parë:
dëgjoj një «këtu» të largët tek afrohet...
Shkallén e dytë:
«këtu-ja» po rrëtet...
Shkallén e tretë:
«këtu»,
pastaj «këtu»,
«këtu»,
«këtu»...
Atëhere,
midis shokësh i gjetur
ngrita grushtin përmbi ballë.
thashë:
këtu!

Eci midis varreve të bardha të dëshmorëve,

varre me emra të gjatë,
varre me emra e mbiemra të shkurtër,
dhe midis:
varri i një partizani fotografist të vrarë.
Përkulem.
Të duket sikur shoh dhjetëra kuadro të
bardha,
të marra me kujdes.
në filmin e fundit të larë,
të gjetur në çantën e fotografistit të vrarë.

Sa trupa mbetën maleve,
të varrosur shpejt e shpejt nën thëllimet
dimërore!

Partizanë me moshë të re,
partizanë me moshë të thyer.
Atëhere nëpër qytetet e djegura dhe të
shkretuara,

gjithë natën,
aty-këtu,
dëgjoheshin muret e gërmadhave që binin.

Netë plot kryqëzime armësh,
plot kryqëzime të shkurtëra e të shpejta
flakësh:

Sa të sigurt ecët ju,
mbi tokën e zhveshur,

nën qiellin e lakuriqtë,
zbathur,
trupave të përgjakur të maleve duke u
hipur e zbritur.

Mbi konturet e përthyera të kohës
binit
një këtu,
një atje.

Liria ju mori mbi supe si gjithnjë,
ju solli drejt nesh,
prometej të rinj,
prometenj partizanë.

Të renditur edhe këtu njëshkolonë.
të bardhë,
ju flini të qetë të përkundur nga përjetësia,
kështu do të rreshtohemi në një ditë,
bashkë, në qoftë se malet do të përcjellin oshëtimën
e dikurshme

tri pushkë,
një bombë.

DASHURIA

Ndoshta edhe në llogore do të na gjejë,
çapkënja gazmore,
dashuria.

E stolisur me lëndina vjollcash, cicërima zogjsh,
gurgullima të kristalta burimesh,
e ngarkuar me ëndërra, ankthe, të puthura
dashnorësh;

E bardhë,
te ne do të vijë.

Dhe kur të na gjejë fytyrë e trup
nxirë nga tymi i betejave,
do të na shohë njëherë në sy të gjithëve,
pastaj dikujt do t'i marrë një pushkë
dhe pranë nesh do të shtrihet në llogore.